

(sár)

érezni a sár anyagát és látni a sár anyagát az esti fényben esti anyag a sár
ezt kell látnod reggelre kifakul és megszárad és lehull ruhádról magad után

46 Balázs Imre József

hullatod el darabjait
cipőd talptérképéről
este koncertfények esőben
tett séták és ruhákra fröcs-
csent kérdéssorok anyaga
csak arra vár hogy megfor-

HOPINAP

máld elküldd az első második harmadik világba megfigyelni hogy viselkedik
az özőnvíz mélyén lapul a sárözön hosszú időbe telik míg leülekszik elcsen-
desül a felszín és feljön a nap csónak vagy siklasz a víz színén bűvár vagy lent
sétálsz és földdé szilárdult sárban hagyod mélyedéseid

(füst)

föld alá rejtett füst itatja át a göröngyöket ott bennük a láng emléke kemé-
nyebb tartósabb lesz a föld s ha fentről úrból nézed látod csak a feszültséget
ami lassan szétveti

köréje gyűlnek vonzza őket a füst ettől emberek ha szarvas hogyha méh ha
kósza vámpír inkább menekül távolról néz a gomolygásba
középen a tűz a lángok fölött formák körben vöröslő bőrhomály kívül a fal
mely véd falánk kíváncsi szellemektől

(hangsúly)

dobolások lüktetések suttogások csendek vezetnek be minden találkozást ott
feszül a hangok súlya dobhártyádon

lentről nézel felfelé hajad szemedbe hull a jelentést hajad alól a szem beszéli
testeddel találkozik egy dallam ott az emlék térdedben könyöködben combod
izmaiban zuhanások emléke a bordák közé szorult levegőben

a hangok irányát keresve böngészed izmok csontok hajszálak előzménylistáit
nevet találsz a változásainknak és nevükből rájuk ismersz

(könny)

felfele sírsz az égbe a felhőkbe így lesznek egyre sósabbak a felhők széleiken
kristályok ülnek a széleken ülünk

sugárzó kristályos mozdulattal érinted meg azt ami a testből megmarad le-
játszod néhány búcsú zongorafutamodását

öt méterre tőled zúg el egy sötétkék repülő fagyott hangja lassan olvad fent
tavadban

(kijátszás)

kijátszani az időt nem ugyanaz mint kijátszani az időtlenséget a játék lendületével utazni lent a nap tekintete alatt

beférkőzni a füvek közé nem ugyanaz mint kinőni közöttük próbáltál már utat törni két fűszál közt érezted a rád vetülő árnyék súlyát hal- 47
lottad egymáshoz dörzsölt hátuk érdes horzsolását

elbeszélgetni egy széssel nem olyan mint mikor ott ül benne az akinek súlya ránehezül az akinek emlékétől megreccsen akitől megbillen de nem dől el soha

